

deep dive

Uitgave	Categorie	Onderwerp
3	Speeltechniek	Bluessolo's gebaseerd op riffs

“**Deep Dive**” is een periodiek verschijnend e-paper, dat naast de **GuitarJan.com** nieuwsbrief, wordt verstuurd aan geïnteresseerden. “**Deep Dive**” behandelt een specifiek muziektheoretisch onderdeel, dat kan variëren van een akkoorden clinic tot het behandelen van toonladder rariteiten of een gedetailleerde uitleg van een bepaalde solo, of een complex slagritme.

We gaan er voor de “**Deep Dive**” serie van uit dat je een redelijke muziektheoretische kennis hebt, waarbij onze website **GuitarJan.com** je natuurlijk alle studiemogelijkheden biedt.

Bluessolo's gebaseerd op riffs

In deze derde “**Deep Dive**” editie over speeltechniek, behandelen we het gebruik van *riffs* in de bluesmuziek. Gitaarriffs zijn (korte) gitaarpartijen die bestaan uit akkoorden en/of noten en die vaak de basis vormen voor een nummer. Het is het bekendste stuk uit een nummer dat je aandacht grijpt en dat je niet snel vergeet. Vaak bestaat een gitaarriff uit 4 maten zodat het nog makkelijker in het gehoor ligt en het dus, ook voor mensen die geen instrument bespelen, vertrouwd klinkt. Een *riff* wordt pas een echte klassieker, als deze eenvoudig is, en gemakkelijk om te onthouden. Ten tweede moet de *riff* natuurlijk lekker in het gehoor liggen, en als het ook nog eens leuk is om te spelen op de gitaar dan verdient zo'n *riff* wat ons betreft de status van "klassieker".

Het voordeel van een goede *riff* is ook, dat deze gemakkelijk gealtereerd kan worden (van toon kan worden veranderd). Dat is belangrijk omdat je dan de solo met de wisselingen van de akkoorden in de akkoordprogressie van een nummer, kunt laten meebewegen. Alle goede bluesgitaristen zijn inventieve *riff* bedenkers. Luister maar eens naar gitaristen als Gatemouth Brown, Freddie King, Albert Collins of BB King, om wat ideeën op te doen. Je kunt ook ideeën halen uit harmonicapartijen (zie “**Deep Dive**” editie 16), of blazerssecties in de partituur.

De solo op de volgende pagina is in A majeur, gebaseerd op het klassieke F akkoordvorm (*shape*), waarbij de solo kan meebewegen met de akkoordwisselingen in het nummer, en in alle andere mogelijke toonsoorten kan worden gebruikt. In deze solo wordt de *riff* gespeeld op de 5de positie van het A7 akkoord (I), de 10de positie voor het D7 akkoord (IV), en de 12de positie voor het E7 akkoord (V).

Leer de *riff* uit je hoofd en oefen de *riff* door langzaam te beginnen en een metronoom of drummachine te gebruiken. Verhoog dan langzaam maar zeker het tempo, tot je de *riff* met 120 BPM kunt spelen. Vergeet niet je eigen variaties op deze *riff* te bedenken, en de *riff* in andere toonladders toe te passen.

A⁷

T
A
B

5 6 5 7 5 5 8 7 5 | 7 5 5 6 7 7 | 5 6 5 7 5 5 8 7 5

D⁷

T
A
B

7 5 5 6 7 5 | 10 11 10 12 10 10 13 12 10 | 12 10 10 11 7 7

A⁷ **E⁷**

T
A
B

5 6 5 7 5 5 8 7 5 | 7 5 5 6 7 4 | 12 13 12 14 12 12

D⁷ **A⁷** **E⁷**

T
A
B

10 11 10 12 10 10 | 5 6 5 7 5 5 8 7 5 | 7 5 5 6 7